

32001L0042

L 197/30

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

21.7.2001.

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2001/42/EK
(2001. gada 27. jūnijs)
par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā izklāstīto procedūru ⁽⁴⁾ un ņemot vērā Samierināšanas komitejas 2001. gada 21. martā apstiprināto kopīgo dokumentu,

tā kā:

(1) Līguma 174. pantā noteikts, ka Kopienas vides politikai *inter alia* jāsekmē vides saglabāšana, aizsardzība un uzlabošana, iedzīvotāju veselības aizsardzība, kā arī apdomīga un racionāla dabas resursu izmantošana, un tās pamatā jābūt piesardzības principam. Līguma 6. pantā paredzēts, ka, nosakot Kopienas politiku un darbības, noturīgas attīstības veicināšanai tajās jāintegre vides aizsardzības prasības.

(2) Piektā rīcības programma vides jomā: Uz noturīgu attīstību — Eiropas Kopienas politikas un rīcības programma attiecībā uz vidi un noturīgu attīstību ⁽⁵⁾, kas, atkārtoti izskatot, papildināta ar Padomes Lēmumu Nr. 2179/98/EK ⁽⁶⁾, apstiprina to, cik svarīgi ir novērtēt plānu un programmu iespējamo ietekmi uz vidi.

⁽¹⁾ OV C 129, 25.4.1997., 14. lpp. un OV C 83, 25.3.1999., 13. lpp.

⁽²⁾ OV C 287, 22.9.1997., 101. lpp.

⁽³⁾ OV C 64, 27.2.1998., 63. lpp. un OV C 374, 23.12.1999., 9. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 1998. gada 20. oktobra atzinums (OV C 341, 9.11.1998., 18. lpp.), apstiprināts 1999. gada 16. septembrī (OV C 54, 25.2.2000., 76. lpp.), Padomes 2000. gada 30. marta kopējā nostāja (OV C 137, 16.5.2000., 11. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2000. gada 6. septembra lēmums (OV C 135, 7.5.2001., 155. lpp.). Eiropas Parlamenta 2001. gada 31. maija lēmums un Padomes 2001. gada 5. jūnija lēmums.

⁽⁵⁾ OV C 138, 17.5.1993., 5. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 275, 10.10.1998., 1. lpp.

(3) Konvencijā par bioloģisko daudzveidību prasīts, lai, ciktāl tas iespējams un ir lietderīgi, attiecīgo nozaru un starpnozaru plānos un programmās puses integrētu bioloģiskās daudzveidības aizsardzības un noturīgas izmantošanas jaūtājumus.

(4) Vides novērtējums ir svarīgs līdzeklis ekoloģisko apsvērumu integrācijai, sagatavojot un pieņemot tādas plānus un programmas, kam var būt būtiska ietekme uz vidi dalībvalstīs, jo tādējādi tiek nodrošināts, ka šādu plānu un programmu īstenošanas ietekmi ņem vērā to sagatavošanas posmā un pirms to pieņemšanas.

(5) Vides novērtējuma procedūru pieņemšanai plānošanas un programmu izstrādāšanas līmenī būtu jānāk par labu uzņēmumiem, nodrošinot tos ar saskanīgāku darbības struktūru, lēmumu pieņemšanā ietverot atbilstīgu ekoloģisko informāciju. Plašāka faktoru kompleksa ietveršanai lēmumu pieņemšanas procesā būtu jāveicina noturīgāki un efektīvāki risinājumi.

(6) Lai sekmētu augsta līmeņa vides aizsardzību, dažādajām vides novērtējuma sistēmām, kas darbojas dalībvalstīs, būtu jānosaka kopēja norises kārtība.

(7) Apvienoto Nāciju Organizācijas/Eiropas Ekonomikas komisija rosinājusi puses — gan dalībvalstis, gan citas valstis, kas pievienojušās 1991. gada 25. februāra Konvencijai par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā, attiecināt tajā noteiktos principus arī uz plāniem un programmām; Konvencijas Pušu otrajā sanāksmē 2001. gada 26. un 27. februārī Sofijā nolēma sagatavot juridiski saistošu protokolu par stratēģisku vides novērtējumu, kas papildinātu jau esošos noteikumus par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā, lai tos varētu pieņemt 5. ministru konference "Vide Eiropai" Konvencijas Pušu ārkārtas sanāksmē, kas plānota 2003. gada maijā Kijevā, Ukrainā. Sistēmām, kuras Kopienā darbojas plānu un programmu vides novērtējumam, būtu jānodrošina, ka notiek pienācīgas pārrobežu apspriedes gadījumos, kad kādā dalībvalstī izstrādāta plāna vai programmas īstenošanai var būt būtiska ietekme uz vidi citā dalībvalstī. Informācija par plāniem un programmām, kam ir būtiska ietekme uz vidi citās valstīs, saskaņā ar attiecīgu tiesisko regulējumu starp dalībvalstīm un šādām citām valstīm būtu jānosūta uz abpusēja un līdzvērtīga pamata.

- (8) Lai izklāstītu obligātos vides novērtējuma pamatprincipus, vajadzīga rīcība Kopienas līmenī, ar ko noteiktu vides novērtējuma sistēmas vispārīgos principus, kurus saskaņā ar subsidiaritātes principu sīkāk izstrādātu dalībvalstīs. Kopienas rīcībai nebūtu jāpārsniedz Līgumā noteikto mērķu sasniegšanai nepieciešamais.
- (9) Šai direktīvai ir lietišķs raksturs, un tajā noteiktās prasības dalībvalstīm būtu jāiekļauj jau esošajās vai arī īpaši izstrādātās procedūrās. Lai izvairītos no novērtējuma dublēšanās, dalībvalstīm attiecīgos gadījumos būtu jāņem vērā tas, ka novērtējumu veiks dažādos plānu un programmu hierarhijas līmeņos.
- (10) Visiem plāniem un programmām, kas sagatavotas virknei nozaru un nosaka pamatprincipus turpmākās attīstības saskaņošanai projektiem, kuri uzskaitīti I un II pielikumā Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvai 85/337/EEK par dažu valsts un privāto projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾, kā arī visiem plāniem un programmām, kam saskaņā ar Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu un savvaļas floras un faunas aizsardzību⁽²⁾ noteikta prasība veikt novērtējumu, un kuri var būtiski ietekmēt vidi, vienmēr būtu jāveic sistematisks vides novērtējums. Ja tajos paredzēts izmantot nelielas teritorijas vietējā līmenī vai arī paredzētas nelielas iepriekšminēto plānu un programmu izmaiņas, novērtējums būtu jāveic tikai tad, ja dalībvalstis konstatē, ka tiem varētu būt būtiska ietekme uz vidi.
- (11) Citiem plāniem un programmām, ar ko nosaka pamatprincipus turpmākās attīstības saskaņošanai projektiem, kuriem vienmēr var nebūt būtiskas ietekmes uz vidi, novērtējums būtu jāveic tikai tad, ja dalībvalsts konstatē, ka tiem var būt šāda ietekme.
- (12) Gadījumos, kad dalībvalstis pieņem šādus lēmumus, tām būtu jāņem vērā attiecīgie kritēriji, kas noteikti šajā direktīvā.
- (13) Uz dažiem plāniem un programmām to konkrēto īpatnību dēļ šī direktīva neattiecas.
- (14) Gadījumos, kad novērtējums jāveic saskaņā ar šo direktīvu, būtu jāsaprot vides pārskats, ietverot attiecīgo informāciju, kas noteikta šajā direktīvā, identificējot, aprakstot un novērtējot attiecīgā plāna vai programmas īstenošanas iespējamo būtisko ietekmi uz vidi, kā arī pieņemamas alternatīvas, ņemot vērā plāna vai programmas mērķus un ģeogrāfisko darbības jomu, dalībvalstīm būtu jāinformē Komisija par visiem pasākumiem, ko tās veic saistībā ar vides pārskatu kvalitāti.
- (15) Lai veicinātu caurskatāmāku lēmumu pieņemšanu un lai nodrošinātu, ka novērtējumam iesniegtā informācija ir visaptveroša un ticama, jāparedz, ka plānu un programmu novērtēšanas laikā tie jāapspriež sabiedrībā un iestādēs, kas atbildīgas par vidi, dodot pietiekami laika apspriedēm, ietverot atzinuma sniegšanu.
- (16) Gadījumos, kad vienā dalībvalstī izstrādātā plāna vai programmas īstenošanai var būt būtiska ietekme uz vidi citās dalībvalstīs, būtu jāparedz, ka attiecīgās dalībvalstis iesaistās šo plānu un programmu apspriešanā, tiek informētas to iestādes un sabiedrība, un tām dod iespēju paust savu viedokli.
- (17) Plānu vai programmu sagatavošanas laikā un pirms to pieņemšanas vai iesniegšanas likumdošanas procedūrai būtu jāņem vērā vides pārskats, attiecīgo iestāžu atzinumi, sabiedrības viedoklis, kā arī visu pārrobežu apspriežu rezultāti.
- (18) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai pēc plānu vai programmu pieņemšanas par tiem būtu informētas attiecīgās iestādes un sabiedrība, kā arī tām tiktu sniegta attiecīgā informācija.
- (19) Ja saistības veikt novērtējumu ietekmei uz vidi izriet gan no šīs direktīvas, gan citiem Kopienas tiesību aktiem, piemēram, Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvas 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību⁽³⁾, Direktīvas 92/43/EEK vai arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK, ar ko nosaka Kopienas ūdens resursu politikas pamatprincipus⁽⁴⁾, lai izvairītos no novērtējuma dublēšanas, attiecīgajos Kopienas tiesību aktos noteikto prasību ievērošanai dalībvalstis var paredzēt koordinētas vai kopīgas procedūras.
- (20) Pirmais ziņojums par šīs direktīvas piemērošanu un tās efektivitāti Komisijai būtu jāsaprot piecus gadus pēc tās spēkā stāšanās un tad ik pēc septiņiem gadiem. Vides aizsardzības prasību turpmākai integrēšanai un ņemot vērā iegūto pieredzi pirmajā ziņojumā, ja vajadzīgs, būtu jāieņem priekšlikumi par šīs direktīvas grozījumiem, jo īpaši jautājumā par iespējām paplašināt tās darbības jomu uz citām jomām/nozarēm, kā arī citu veidu plāniem un programmām,

(1) OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/11/EK (OV L 73, 14.3.1997., 5. lpp.).

(2) OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/62/EK (OV L 305, 8.11.1997., 42. lpp.).

(3) OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/49/EK (OV L 223, 13.8.1997., 9. lpp.).

(4) OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķi

Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt augstu vides aizsardzības līmeni un veicināt noturīgu attīstību, sekmējot ekoloģisko apsvērumu integrēšanu plānu un programmu sagatavošanas un pieņemšanas procesā, nodrošinot, lai saskaņā ar šo direktīvu veiktu vides novērtējumu tādiem plāniem un programmām, kam var būt būtiska ietekme uz vidi.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- a) "plāni un programmas" ir plāni un programmas, tostarp ar Eiropas Kopienas līdzfinansējumu, kā arī visi plānu un programmu grozījumi:
 - kuras sagatavo un/vai pieņem valsts, reģionālā vai vietējā līmenī, vai arī tādi, ko pieņemšanai likumdošanas kārtībā parlamentā vai valdībā sagatavo iestāde, un
 - kas prasīti saskaņā ar normatīviem vai administratīviem aktiem;
- b) "vides novērtējums" nozīmē vides pārskata sagatavošanu, apspriešanu, vides pārskata un apspriešanas rezultātu izmantošanu lēmumu pieņemšanai un informācijas sniegšanu par pieņemto lēmumu saskaņā ar 4. līdz 9. pantu;
- c) "vides pārskats" ir plāna vai programmas dokumentācijas daļa, kurā apkopota 5. pantā un I pielikumā prasītā informācija;
- d) "sabiedrība" ir viena vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas, un saskaņā ar valstu tiesību aktiem vai praksi — to apvienības, organizācijas vai grupas.

3. pants

Piemērošanas joma

1. Vides novērtējumu saskaņā ar 4. līdz 9. pantu veic 2. līdz 4. punktā minētajiem plāniem un programmām, kam var būtiska ietekme uz vidi.

2. Saskaņā ar 3. punktu vides novērtējumu veic visiem plāniem un programmām:

- a) kas sagatavoti lauksaimniecībā, mežsaimniecībā, zvejniecībā, enerģētikā, rūpniecībā, transportā, atkritumu apsaimniekošanā, ūdens resursu apsaimniekošanā, telekomunikāciju un

tūrisma nozarē, pilsētas un lauku plānošanā vai zemes lietošanā un kuros noteikti pamatprincipi turpmākās attīstības saskaņošanai projektiem, kas uzskaitīti I un II pielikumā Direktīvai 85/337/EEK; vai

- b) kuru iespējamās ietekmes dēļ uz vidi noteikta prasība veikt novērtējumu saskaņā ar Direktīvas 92/43/EEK 6. vai 7. pantu.

3. Šā panta 2. punktā minētajiem plāniem un programmām, kurās noteikta nelielu teritoriju izmantošana vietējā līmenī, vai arī 2. punktā minēto plānu un programmu nelieliem grozījumiem vides novērtējums vajadzīgs tikai tad, ja dalībvalstis konstatē, ka tie var būtiski ietekmēt vidi.

4. Dalībvalstis nosaka, vai citi, 2. punktā neminēti plāni un programmas, kuros noteikti pamatprincipi to projektu turpmākās attīstības saskaņošanai, var būtiski ietekmēt vidi.

5. Dalībvalstis nosaka, vai 3. un 4. punktā minētajiem plāniem un programmām var būt būtiska ietekme uz vidi, izvērtējot katru atsevišķi vai pēc plānu vai programmu veida, vai arī izmantojot abas minētās metodes. Šim nolūkam, lai nodrošinātu, ka uz plāniem un programmām, kam var būt būtiska ietekme uz vidi, attiecināta šīs direktīvas prasības, dalībvalstīm jāņem vērā attiecīgie II pielikumā noteiktie kritēriji.

6. Izvērtējot plānus vai programmas atsevišķi vai arī precizējot 5. punktā minētos plānu un programmu veidus, apspriežas ar 6. panta 3. punktā minētajām iestādēm.

7. Dalībvalstis nodrošina, lai to secinājumi saskaņā ar 5. punktu, ietverot iemeslus tam, kāpēc nav prasīts veikt vides novērtējumu saskaņā ar 4. līdz 9. pantu, būtu pieejami sabiedrībai.

8. Šī direktīva neattiecas uz šādiem plāniem un programmām:

— plāniem un programmām, kas saistīti tikai ar valsts aizsardzību vai civilo aizsardzību,

— finansēšanas vai budžeta plāniem un programmām.

9. Šī direktīva neattiecas uz plāniem un programmām, kurām pašreizējam plānošanas laikposmam ⁽¹⁾ piešķirts līdzfinansējums saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1260/1999 ⁽²⁾ un Regulu (EK) Nr. 1257/1999 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Padomes Regulas (EK) Nr. 1260/1999 plānošanas laikposms ir 2000.- 2006. g., Padomes Regulas (EK) Nr. 1257/1999 plānošanas laikposmi ir 2000.- 2006. g. un 2000.- 2007. g.

⁽²⁾ Padomes 1999. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1260/1999, ar ko nosaka vispārīgus noteikumus par stuktūrfondiem (OV L 161, 26.6.1999., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1257/1999 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) palīdzību lauku attīstībai un ar ko groza un atceļ konkrētas regulas (OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.).

4. pants

Vispārīgi pienākumi

1. Direktīvas 3. pantā minēto vides novērtējumu veic plānu un programmu sagatavošanas laikā, pirms to pieņemšanas vai iesniegšanas likumdošanas procedūrai.
2. Šīs direktīvas prasības vai nu integrē dalībvalstīs pastāvošajās plānu vai programmu pieņemšanas procedūrās, vai arī tās iestrādā procedūrās, kuras pieņem, lai panāktu atbilstību šai direktīvai.
3. Gadījumos, kad plāni un programmas veido daļu no hierarhijas, lai izvairītos no novērtējuma dublēšanas, dalībvalstis ņem vērā, ka saskaņā ar šo direktīvu novērtējums tiks veikts dažādos hierarhijas līmeņos. Lai *inter alia* novērstu novērtējuma dublēšanos, dalībvalstis piemēro 5. panta 2. un 3. punktu.

5. pants

Vides pārskats

1. Ja vides novērtējums jāizdara saskaņā ar 3. panta 1. punktu, sagatavo vides pārskatu, kurā identificē, apraksta un izvērtē attiecīgā plāna vai programmas īstenošanas iespējamo būtisko ietekmi uz vidi, kā arī iespējamās alternatīvas, ņemot vērā plāna vai programmas mērķus un ģeogrāfisko darbības jomu. Šim nolūkam nepieciešamā informācija minēta I pielikumā.
2. Saskaņā ar 1. punktu sagatavotajā vides pārskatā iekļauj informāciju, ko var pamatoti prasīt, ņemot vērā pašreizējās zināšanas un novērtēšanas metodes, plāna vai programmas saturu un detalizācijas pakāpi, tā vietu lēmumu pieņemšanas procesā un pakāpi, līdz kādai konkrēti jautājumi dažādos minētā procesa līmeņos ir pienācīgi novērtēti, lai novērstu novērtējuma dublēšanos.
3. Direktīvas I pielikumā minētās informācijas sniegšanai var izmantot attiecīgu citos lēmumu pieņemšanas līmeņos iegūto informāciju par plānu un programmu ietekmi uz vidi vai arī informāciju, kas iegūta saskaņā ar citiem Kopienas tiesību aktiem.
4. Pieņemot lēmumu par vides pārskatā iekļaujamās informācijas detalizācijas apjomu un pakāpi, apspriežas ar 6. panta 3. punktā minētajām iestādēm.

6. pants

Apspriedes

1. Plānus vai programmu projektus un vides pārskatus, kas sagatavoti saskaņā ar 5. pantu, dara pieejamus šā panta 3. punktā minētajām iestādēm un sabiedrībai.

2. Iestādēm, kas minētas 3. punktā, un 4. punktā minētajai sabiedrībai dod savlaicīgas un reālas iespējas atbilstīgos termiņos, pirms plānu vai programmu pieņemšanas vai to iesniegšanas likumdošanas procedūrai, izteikt savu viedokli par plāna vai programmas projektu un tam pievienoto vides pārskatu.

3. Dalībvalstis nozīmē iestādes, ar kurām to specifisko ar vides aizsardzību saistīto pienākumu dēļ jāapspriež plānu un programmu īstenošanas ietekme uz vidi.

4. Lai ievērotu 2. punktu, dalībvalstis identificē sabiedrību, tajā iekļaujot iedzīvotājus, kurus ir ietekmējusi vai var ietekmēt attiecīgā lēmuma pieņemšana saskaņā ar šo direktīvu, vai kas tajā piedalās, kā arī nevalstiskas organizācijas, piemēram, vides aizsardzības organizācijas un citas attiecīgās organizācijas.

5. Dalībvalstis nosaka sīki izstrādātu kārtību, kādā veicama iestāžu un sabiedrības informēšana, kā arī apspriešana iestādēs un sabiedrībā.

7. pants

Pārrobežu apspriedes

1. Ja kāda dalībvalsts uzskata, ka saistībā ar tās teritoriju izstrādāta plāna vai programmas īstenošanai var būt ievērojama ietekme uz vidi citā dalībvalstī, vai arī pēc pieprasījuma, ko iesniedz dalībvalsts, kuras vide var tikt būtiski ietekmēta, tā dalībvalsts, kuras teritorijai plāns vai programma ir izstrādāta, pirms plāna vai programmas pieņemšanas vai iesniegšanas likumdošanas procedūrai, nosūta plāna vai programmas projekta eksemplāru un attiecīgu vides pārskatu šai citai dalībvalstij.

2. Ja kāda dalībvalsts saskaņā ar 1. punktu ir nosūtījusi otrai dalībvalstij plāna vai programmas projektu un vides pārskatu, tā norāda citai dalībvalstij, vai pirms pieņemšanas vai iesniegšanas likumdošanas procedūrai, tā vēlas plānu vai programmu apspriest, un, ja tas ir norādīts, attiecīgās dalībvalstis sāk apspriedes par plāna vai programmas īstenošanas iespējamo pārrobežu ietekmi uz vidi, kā arī par pasākumiem, kas paredzēti šādas ietekmes samazināšanai vai novēršanai.

Ja notiek šādas apspriedes, tajās iesaistītās dalībvalstis vienojas par sīki izstrādātu kārtību, lai nodrošinātu, ka dalībvalstī, kura var tikt būtiski ietekmēta, būtu informētas 6. panta 3. punktā minētās iestādes un 6. panta 4. punktā minētā sabiedrība, un tām būtu iespēja pieņemtamā termiņā nosūtīt savu atzinumu.

3. Ja dalībvalstīm jāriko apspriedes saskaņā ar šo pantu, tās šādu apspriežu sākumā vienojas par šo apspriežu pieņemamo laika grafiku.

8. pants

Lēmumu pieņemšana

Plānu un programmu sagatavošanas laikā un pirms to pieņemšanas vai iesniegšanas likumdošanas procedūrai ņem vērā saskaņā ar 5. pantu sagatavoto vides pārskatu, saskaņā ar 6. pantu izteiktos atzinumus, kā ar visu saskaņā ar 7. pantu notikušo pārrobežu apspriežu rezultātus.

9. pants

Informēšana par lēmumu

1. Dalībvalstis nodrošina, lai pēc plāna vai programmas pieņemšanas tiktu informētas 6. panta 3. punktā minētās iestādes, sabiedrība un visas dalībvalstis, ar kurām notikusi apspriešana saskaņā ar 7. pantu, un tām būtu pieejama šāda informācija:

- a) pieņemtais plāna vai programmas variants;
- b) paziņojums, kurā īsi izklāstīts, kā plānā vai programmā integrēti ekoloģiskie apsvērumi un kā, ievērojot 8. pantu, ņemti vērā — vides pārskats, kas sagatavots saskaņā ar 5. pantu, saskaņā ar 6. pantu sniegtie atzinumi, saskaņā ar 7. pantu notikušo pārrobežu apspriežu rezultāti, kā arī pamatojums, kāpēc no visiem iespējamajiem plāna vai programmas variantiem izraudzīts tieši pieņemtais variants; un
- c) pasākumi, kas attiecībā uz monitoringu pieņemti saskaņā ar 10. pantu.

2. Sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz 1. punktā minēto informāciju nosaka dalībvalstis.

10. pants

Monitorings

1. Dalībvalstis pastāvīgi pārrauga plānu un programmu īstenošanas ietekmi uz vidi, lai *inter alia* agrīnā pakāpē konstatētu to iepriekš neparedzētu nelabvēlīgu ietekmi un varētu veikt atbilstīgu koriģējošu darbību.

2. Ievērojot 1. punktā noteiktās prasības, lai novērstu monitoringa dublēšanos, piemērotos gadījumos drīkst izmantot esošos monitoringa pasākumus.

11. pants

Saistība ar citiem Kopienas tiesību aktiem

1. Vides novērtējums, ko veic saskaņā ar šo direktīvu, neskar ne Direktīvā 85/337/EEK, ne citos Kopienas tiesību aktos noteiktās prasības.

2. Tādiem plāniem un programmām, attiecībā uz kuriem pienākums veikt ietekmes uz vidi novērtējumu izriet gan no šīs direktīvas, gan no citiem Kopienas tiesību aktiem, dalībvalstis drīkst paredzēt saskaņotu vai kopīgu procedūru izmantošanu, kurās ievērotas attiecīgajos Kopienas tiesību aktos noteiktās prasības, lai *inter alia* novērstu novērtējuma dublēšanos.

3. Plāniem un programmām ar Eiropas Kopienas līdzfinansējumu vides novērtējumu saskaņā ar šo direktīvu veic, ievērojot attiecīgajos Kopienas tiesību aktos paredzētos īpašos noteikumus.

12. pants

Informācija, ziņošana un pārskatīšana

1. Dalībvalstis un Komisija apmainās ar informāciju par šīs direktīvas piemērošanā gūto pieredzi.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai vides pārskatu kvalitāte atbilstu šajā direktīvā noteiktajām prasībām, un paziņo Komisijai par visiem pasākumiem, kurus tās veic saistībā ar šo pārskatu kvalitāti.

3. Pirms 2006. gada 21. jūlija Komisija nosūta pirmo ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu un tās efektivitāti.

Vides aizsardzības prasību turpmākai integrēšanai saskaņā ar Līguma 6. pantu un ievērojot dalībvalstīs gūto šīs direktīvas piemērošanas pieredzi, ja būs nepieciešams, minētajam ziņojumam pievienos priekšlikumus par šīs direktīvas grozījumiem. Jo īpaši Komisija apsvērs iespējas paplašināt šīs direktīvas darbības jomu arī uz citām darbības jomām vai nozarēm un uz citiem plānu un programmu veidiem.

Atkārtotu novērtējumu izdara ik pēc septiņiem gadiem.

4. Komisija ziņo par šīs direktīvas attiecībām ar Regulu (EK) Nr. 1260/1999 un Regulu (EK) Nr. 1257/1999 pirms šajās regulās noteikto plānošanas laikposmu beigām, lai nodrošinātu saskaņotu pieeju attiecībā uz šo direktīvu un Kopienas turpmākajām regulām.

13. pants

Direktīvas piemērošana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai pirms 2004. gada 21. jūlijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

3. Direktīvas 4. panta 1. punktā minētais pienākums attiecas uz plāniem un programmām, kuru pirmā oficiālā sagatavošanas darbība ir veikta pēc 4. panta 1. punktā minētās dienas. Uz plāniem un programmām, kuru pirmā sagatavošanas darbība ir veikta pirms minētās dienas un ko pieņem vai iesniedz likumdošanas procedūrai vēlāk kā 24 mēnešus pēc tās, attiecas 4. panta 1. punktā minētais pienākums, izņemot gadījumus, kad dalībvalstis pieņēmušas atsevišķu lēmumu par to, ka tas nav realizējams, un par savu lēmumu informējušas sabiedrību.

4. Papildus 1. punktā minētajiem pasākumiem pirms 2004. gada 21. jūlija dalībvalstis iepazīstina Komisiju ar atsevišķu informāciju par to plānu un programmu veidiem, kuriem saskaņā ar 3. pantu būtu jāveic vides novērtējums, ievērojot šo direktīvu. Komisija ar šo informāciju iepazīstina pārējās dalībvalstis. Notiks minētās informācijas regulāra atjaunināšana.

14. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.

15. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 2001. gada 27. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētāja

N. FONTAINE

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

B. ROSENGREN

I PIELIKUMS

5. panta 1. punktā minētā informācija

Informācija, kas jāsniedz saskaņā ar 5. panta 1. punktu, ievērojot 5. panta 2. un 3. punkta noteikumus ir šāda:

- a) plāna vai programmas īss saturs izklāsts, galvenie mērķi un saistība ar citiem attiecīgiem plāniem un programmām;
- b) pašreizējā vides stāvokļa attiecīgie aspekti un tā iespējamā attīstība, plānu vai programmu neīstenojot;
- c) vides raksturojums teritorijās, kurās var būt ievērojama ietekme uz vidi;
- d) visas esošās ekoloģiskās problēmas, kas saistītas ar plānu vai programmu, tostarp jo īpaši tās, kas saistītas ar vides aspektā īpašas nozīmes teritorijām, piemēram, teritorijām, kas norādītas saskaņā ar Direktīvu 79/409/EEK un Direktīvu 92/43/EEK;
- e) vides aizsardzības mērķi, kas noteikti starptautiskā, Kopienas vai dalībvalsts līmenī un kas saistīti ar plānu vai programmu, kā arī to, kādā veidā šie mērķi un citi ekoloģiskie apsvērumi ņemti vērā plāna vai programmas sagatavošanas laikā;
- f) iespējamā būtiskā ietekme uz ⁽¹⁾ uz vidi, ietverot tādus aspektus kā bioloģiskā daudzveidība, apdzīvotība, iedzīvotāju veselības aizsardzība, fauna, flora, augsne, ūdens, gaiss, klimatiskie faktori, materiālās vērtības, kultūras mantojums, ietverot arhitektūras un arheoloģisko mantojumu, ainavu un iepriekšminēto faktoru mijiedarbību;
- g) pasākumi, kas paredzēti, lai novērstu, samazinātu un iespējami pilnīgi kompensētu jebkādu plāna vai programmas īstenošanas būtiski nelabvēlīgu ietekmi uz vidi;
- h) īss iespējamo alternatīvu izvēles pamatojums, novērtējuma veikšanas apraksts, ietverot visas grūtības (piemēram, tehniskas nepilnības vai zinātnības trūkumu), ar kurām bija jāsaskaras, apkopojot vajadzīgo informāciju;
- i) to pasākumu apraksts, kas paredzēti attiecībā uz monitoringu saskaņā ar 10. pantu;
- j) iepriekšminētajās iedaļās sniegtās informācijas netehnisks kopsavilkums.

⁽¹⁾ Šajā ietekmē iekļaujama sekundārā iedarbība, kumulatīvā iedarbība, sinerģiskā iedarbība, īslaicīga iedarbība, vidēji ilga iedarbība, ilgstoša iedarbība, pastāvīga un pagaidu iedarbība, pozitīva un negatīva ietekme.

II PIELIKUMS

Kritēriji, lai noteiktu direktīvas 3. panta 5. punktā minētās ietekmes iespējamo nozīmi

1. Plānu un programmu raksturojums, jo īpaši ņemot vērā:
 - pakāpi, līdz kādai attiecīgajā plānā vai programmā noteikti projektu un citu pasākumu pamatprincipi attiecībā uz vietas izvēli, darbības veidu, apjomu un darbības nosacījumiem vai resursu piešķiršanu,
 - pakāpi, līdz kādai plāns vai programma ietelmē citus plānus un programmas, ietverot hierarhiskos plānus un programmas,
 - plāna vai programmas saistība ar ekoloģisko apsvērumu integrāciju, jo īpaši nolūkā veicināt noturīgu attīstību,
 - ar konkrēto plānu vai programmu saistītās ekoloģiskās problēmas,
 - plāna vai programmas saistība ar Kopienas tiesību aktu ieviešanu vides jautājumos (piemēram, plāni un programmas, kas saistīti ar atkritumu apsaimniekošanu vai ūdeņu aizsardzību).
 2. Iedarbības un varbūtējai ietekmei pakļautās teritorijas raksturojums, jo īpaši ņemot vērā:
 - ietekmes varbūtību, ilgumu, biežumu un atgriezeniskumu,
 - iedarbības kumulatīvo efektu,
 - iedarbības pārrobežu raksturu,
 - draudus cilvēku veselībai vai videi (piemēram, notiekot negadījumiem),
 - iedarbības apjomu un telpisko izplatību (iespējamajai ietekmei pakļautās populācijas lielumu un ģeogrāfiskās robežas),
 - iespējamai iedarbībai pakļautās teritorijas vērtību un sensibilitāti sakarā ar:
 - dabisko apstākļu īpatnības vai kultūras mantojumu,
 - vides kvalitātes standartu vai robežlielumu pārsniegšanu,
 - zemes intensīvu izmantošanu,
 - ietekmi uz teritorijām vai ainavām, kurām ir valsts, Kopienas vai starptautiskā līmenī atzīts aizsardzības statuss.
-